

Anhang B

til

1852.

Rigsdagstidenden

N° 60.

Tredie Sessjon. — Udvalgenes Betænkninger.

LXVII.

Betænkning

over

det fra Folkethinget tilbagefendte Forslag til Lov angaaende visse for Sundheden skadelige Næringsveie.

Afgiven af Landstingets Udvalg.

Undertegnede Udvalg, som i sin Tid blev nedsat til Behandling af Lovudkastet angaaende visse for Sundheden skadelige Næringsveie, har herved den Ære at afgive sin Erklæring i Anledning af de Forandringer, der ere foretagne ved Forslaget ved dets Behandling i Folkethinget.

At i § 5 er indstødt efter „Sæbeshyderi“: „Fabrikation af Frictionssovsstikker“, har Udvalget intet Bessentligt imod. Det vil erindres, at dette Næringsbrug blev udstrøget af Lovudkastets § 1, fordi det blev anseet for uskadeligt for Omboende og skjonnedes kun at være usundt for dem, der umiddelbart give sig af med visse Dele af Fabrikationen, ligesom den lod befrygte Hovsfare. Det antages ikke i betydelig Grad at ville forulempe vedkommende Næringsdrivende, at de underkastes den i § 5 vedtagne Control.

Med Hensyn til den nye tilføiede § 6 bemærkes, at Meningen maa være, at Enhver, der godtgjør, at han driver noget af de i § 1 nævnte Næringsbrug paa en saadan Maade, at dets skadelige Følger for Sundhe-

den forebygges, skal have Ret til at behandles efter § 5. Beviis for, at han formaaer at driye Næringsbruget paa den nævnte Maade, er ligesaa lidet tilstrækkeligt for det Offentlige, som det er nok for Vedkommende, at der loves ham Udgang til at behandles paa den lempeligere Maade. Ere alle skadelige Følger virkelig fjernede, bør den Næringsdrivende have Ret til at boe indenfor Grændselinien og kun at være underkastet Sundhedspolitiets Forskrifter efter § 5. Udvalget antager, at Administrationen vil bringe Paragraphen til Anvendelse overeensstemmende med den her udtalte Mening, og det skal derfor ikke fraraade Vedtagelsen af den tilføiede Paragraph, saameget mere som den er udgaaet fra den samme Anskuelse, som Udvalget tidligere har vedkjendt sig, at Næringsveiene ikke bør paalægges andre eller flere Baand end saadanne, som netop ere nødvendige. Udvalget maa kun tillade sig at udhæve, at det formedelst den tilføiede Paragraph vil være afhængigt af Administrationen og de værlende Anskuelser, som til forskellige Tider og hos forskellige Personer vilte gjøre sig gjældende, hvorvidt Lovens § 1 vil faae nogen Indflydelse paa Sundhedsforholdene; men det finder dog deri ikke tilstrækkelig Anledning til at fraraade Lovforslagets Antagelse af Landstinget.

Den 23de Februar 1852.

H. P. Hansen. Røster. Mortensen.
Vedfører.

Beutner. S. Sørensen.